

Ганна ХОЛОД, канд. філол. наук, проф.
ORCID ID: 0000-0002-2479-9721
e-mail: kholodanna@ukr.net

Навчально-науковий інститут психології та соціальних наук,
Міжрегіональна Академія управління персоналом, Київ, Україна

СПЕЦИФІКА МОДЕЛЮВАННЯ ОБРАЗУ МАКСИМА РИЛЬСЬКОГО В ДРУКОВАНОМУ МЕДІА "ЛІТЕРАТУРНА ГАЗЕТА" ЗА ПЕРІОД ІЗ 1937 РОКУ ПО 1961 РІК

Вступ. У статті висвітлено специфіку моделювання медійного образу Максима Рильського в друкованому медіа "Літературна газета" за період із 1937 року по 1961 рік. Актуальність дослідження полягає в необхідності з'ясування особливостей моделювання медійного образу митця, що є частиною цілісного образу, який поступово створюється завдяки дослідженням науковцями біографії та багатогранної творчості Максима Рильського.

Методи. Під час дослідження було використано методи аналізу, синтезу, узагальнення, описовий метод. Метод аналізу дав змогу ґрунтовно опрацювати журналістські матеріали, у яких було сформовано медійний образ Максима Рильського. Метод синтезу сприяв об'єднанню інформації, що була отримана в результаті аналізу 14 журналістських матеріалів. Висновки було сформульовано завдяки методу узагальнення. Описовий метод дав змогу створити цілісну картину дослідження.

Результати. У результаті аналізу 14 журналістських матеріалів (замітки, привітання, творчі портрети, стаття, рецензії, нарис, інформаційний звіт) друкованого медіа "Літературна газета" за період із 1937 року по 1961 рік було з'ясовано тенденції й засоби моделювання (градація поширених прикладок із характеротворчими епітетами, епітети, пряма мова митця, фотографії з текстовками, що увиразнюють його популярність і працелюбність, позитивна характеристика Максимом Рильським інших людей, акцент на активності митця й багатогранності його діяльності) медійного образу Максима Рильського.

Висновки. У 13 журналістських матеріалах медійний образ Максима Рильського має такий діапазон моделювання – від багатогранної особистості, творця якісної поезії, людини, яка прагне постійного розвитку, патріота, культурного посланця до людини, яка має популярність і вплив на суспільство, поета-інтелектуала європейського масштабу. В одній статті медійний образ Максима Рильського змодельовано з негативною конотацією, що полягала в констатації відродження у творах митця буржуазних мистецьких тенденцій.

Ключові слова: медійний образ, друковане медіа "Літературна газета", Максим Рильський.

Вступ

Біографія й багатогранна творчість Максима Рильського за останні 10 років неодноразово була об'єктом дослідження багатьох науковців: Світлана Душина приділяла увагу епістолярію поета (Душина, 2016), Максим Стріха аналізував перекладацьку діяльність митця (Стріха, 2020), Ігор Коляда – фрагменту біографії, зокрема арешту 1931 року (Коляда, 2020), Максим Міщенко – публіцистику Максима Рильського (Міщенко, 2018) та інші. У своїй статті, мета якої – з'ясувати специфіку моделювання образу Максима Рильського в друкованому медіа "Літературна газета" за період із 1937 року по 1961 рік, пропонуємо медійний вектор моделювання образу Максима Рильського, що, на нашу думку, дасть змогу окреслити особливості трансформації його образу в радянській українській пресі, зокрема в друкованому медіа "Літературна газета" з 1937 року по 1961 рік, і сприятиме формуванню цілісного медійного образу Максима Рильського.

Для досягнення поставленої мети треба виконати такі завдання:

1. У друкованому медіа "Літературна газета" за період із 1937 року по 1961 рік рандомним методом обрати журналістські матеріали, у яких відбувається моделювання образу Максима Рильського.

2. Ознайомитися з вищезазначеними журналістськими матеріалами.

3. Проаналізувати обрані журналістські матеріали, приділивши увагу засобам моделювання образу Максима Рильського.

Методи

Під час дослідження було використано методи аналізу, синтезу, узагальнення, описовий метод.

Метод аналізу дав змогу ґрунтовно опрацювати журналістські матеріали, у яких було сформовано медійний образ Максима Рильського. Метод синтезу сприяв об'єднанню інформації, що була отримана в результаті аналізу 14 журналістських матеріалів. Висновки було сформульовано завдяки методу узагальнення. Описовий метод дав змогу створити цілісну картину дослідження.

Результати

Творчий портрет Максима Рильського "М. Т. Рильський до ХХ-річчя Жовтня" (АШ, 1937, с. 1) презентовано в друкованому медіа "Літературна газета" (рубрика "Підготовка до ХХ роковин Жовтня") за 1937 рік. Автор творчого портрету Л. АШ, розповідаючи про надруковану збірку Максима Рильського "Літо", результат перекладацької ("Незабаром вийде з друку перекладена Рильським казка Єршова «Коньок Горбунок» (Дитвидав) та поема Вольтера «Орлеанська дівчина»" (АШ, 1937, с. 1) і поетичної ("За цей же час М. Рильський написав ряд віршів, зокрема невеличку поему «Україна» для збірки «Наша родина» (поема «Україна» надрукована в № 14 «Літгазети»)" (АШ, 1937, с. 1)); "Великим досягненням поета є його участь у створенні колективної поеми «Іван Голота»" (АШ, 1937, с. 1) діяльності митця, редакторські плани Максима Рильського, констатує факт того, що Максим Рильський має значні творчі здобутки, і таким чином підкреслює багатогранність особистості митця. Завдяки неодноразовому використанню епітету "великий" ("Ці переклади, безперечно, зроблять велику послугу українському радянському читачеві" (АШ, 1937, с. 1); "Великим досягненням поета є його участь у створенні колективної поеми «Іван Голота»" (АШ, 1937, с. 1)) Л. АШ дає оцінки як Максимові Рильському, так і його творчості.

У рубриці "В лабораторії письменника" друкованого медіа "Літературна газета" № 16 за 1939 рік є творчий портрет "У Максима Рильського", доповнений фотографією О. Вашкулати, де зображено Максима Рильського, який працює у своєму кабінеті. Використана в текстівці ("Письменник-орденоносець

М. Т. Рильський за роботою в своєму кабінеті" (У Максима Рильського, 1939, с. 3)) до вищезазначеної фотографії непоширена прикладка підкреслює заслуги митця й, на нашу думку, формує шанобливе ставлення тогочасного читача до Максима Рильського. Варто зазначити, що автор творчого портрету спочатку моделює образ реципієнта 30-х років ХХ століття – читача з розвиненим естетичним смаком ("Наш радянський читач звик читати хорошу поезію" (У Максима Рильського, 1939, с. 3)), який прагне активного культурного розвитку ("Він уважно стежить за віршами, друкованими в газетах, журналах, систематично купує нові книжки своїх любимих поетів, по радіо впізнає їх голос, зустрічається з ними на виступах" (У Максима Рильського, 1939, с. 3)), а потім створює образ відомого поета Максима Рильського. На нашу думку, вищезазначене стає характеротворчим засобом, сугестуючи думку про те, що Максим Рильський є творцем якісної поезії. Для моделювання образу митця як відповідальної, активної, творчої людини, яка прагне розвитку, автор творчого портрету використовує пряму мову Максима Рильського, який лаконічно пояснює специфіку своєї творчої лабораторії ("Не раз причиною, поштоvhом до написання поезії (ліричної) буває якась незначуща дрібниця-листок, що кружляє в повітрі, випадкова фраза перехожого, вікно, що горить при заході сонця і т. д. Іноді, в написаному вірші, від цього першого поштоvhу і сліду не залишається, але він усе таки свою роль відіграв" (У Максима Рильського, 1939, с. 3)), робить акцент на багатогранності його діяльності. Зокрема, ідеться про творчу ("Написав разом з В. Охременком музичну комедію за твором Карпенка-Карого «Паливода»" (У Максима Рильського, 1939, с. 3)), перекладацьку ("Перекладає «Дванадцять ніч» Шекспіра" (У Максима Рильського, 1939, с. 3)), редакційну ("Зредагував і здав Держлітвидаву збірку поезій М. Ушакова в перекладах українських поетів" (У Максима Рильського, 1939, с. 3)) діяльність, роботу з молодими поетами ("Крім цього Рильський веде відділ поезії в журналі «Радянська література» – отже листується з багатьма початківцями. Поезій надходить безліч і кожному авторові доводиться дати пораду, хоч коротенько відповісти на його лист" (У Максима Рильського,

1939, с. 3)), творчі плани митця ("Найближчим часом поет розпочинає роботу над доповіддю «Поетика Т. Г. Шевченка», що її буде зачитано в травні місяці на ювілейному шевченківському пленумі СРПУ. На черзі – велика робота над новою редакцією поеми «Любов»" (У Максима Рильського, 1939, с. 3)).

1940 року в газеті "Літературна газета" (№ 17) на першій сторінці було розміщено привітання "Максиму Рильському" від імені "Президії Спілки радянських письменників СРСР" (Максиму Рильському, 1940, с. 1). У вищезазначеному тексті 5 разів використано слово "Ви" та його форми. Написання цього займенника з великої літери підкреслює шанобливе ставлення до митця, якого вітали з тридцятиріччям літературної діяльності. У привітанні за допомогою поширених прикладок ("Блискучий майстер вірша, вимогливий художник, люблячий і славлячий життя, Ви збагатили поезію [...]"; "Прекрасний перекладач Пушкіна, Міцкевича, народного епосу, Ви сприяли [...]") (Максиму Рильському, 1940, с. 1)), у складі яких є характеротворчі епітети, акцентом на масштаби позитивного впливу творчості Максима Рильського на суспільство.

У друкованому медіа "Літературна газета" № 11 за 1945 рік було надруковано нарис Семена Скляренка "Мандрівка в Ленінград" (Скляренко, 1945, с. 3), композиційною особливістю якого є епіграф – рядки з твору Максима Рильського "Мандрівка в молодість". Крім того, у нарисі, де детально висвітлено подорож Максима Рильського й Остапа Вишні в Ленінград, зокрема їхню зустріч у потязі з дівчиною, яка пережила блокаду й "вперше після того поверталася до рідного міста" (Скляренко, 1945, с. 3), спостереження Максима Рильського й Остапа Вишні за процесом відновлення пам'ятників, що були різними способами убезпечені від обстрілів, перебування на пулковському меридіані, який фашисти не змогли переступити, ушанування пам'яті загиблих воїнів на гвардійському кладовищі, виступ митців зі своїми творами на літературних вечорах, використано фотографію з текстівкою "Максим Рильський і Остап Вишня в Ленінграді" (Скляренко, 1945, с. 3). С. Скляренко у своєму нарисі моделює образ Максима Рильського – чуйної людини, яка трепетно ставиться до подій, пов'язаних із захистом рідної

землі від німецько-фашистських загарбників, і загиблих захисників ("Особливо довго стояли вони над могилою юнака з села Луганського, Сталінської області, на Україні, комуніста-сержанта Миколи Красношапки" (Скляренко, 1945, с. 3)): під час своєї поїздки Максим Рильський відвідав частину загиблого земляка Миколи Красношапки, історію подвигу якого було інкрустовано в нарис й "ім'я якого довічно читатиметься в час вечірньої перевірки" (Скляренко, 1945, с. 3). Відповідь Максима Рильського на лист із військової частини, яку він відвідував, містила щире захоплення стійкістю воїнів, біль за руйнування міст, віру в їхнє відновлення й розквіт. Приділяючи увагу детальному висвітленню подорожі Максима Рильського й Остапа Вишні, С. Скляренко намагався створити атмосферу радості в місті, яке відновлювали, за допомогою неодноразового використання слова "радість" і слова "кожний" у поєднанні з лексичними показниками часу й простору ("Радість. Посланці України – Максим Рильський і Остап Вишня – були на кожному кроці, кожного дня, кожної хвилини свідками радості Ленінграда" (Скляренко, 1945, с. 3)).

У друкованому медіа "Літературна газета" № 32 за 1945 рік розміщено замітку "Вечір Максима Рильського", де за допомогою прямої мови Максима Рильського, зокрема характеристики митцем маршала Йосипа Броз Тіто (" – Моє враження від Тіто, – каже М. Рильський, – збігається з враженням всіх людей, що знають маршала. Це вольова, ласкава, красива людина" (Вечір Максима Рильського, 1945, с. 1), інформації про діяльність митця під час подорожі до Югославії, декламації Максимом Рильським творів "До рідного краю", "До дружини", "До сина", написаних у Югославії, позитивної реакції аудиторії змодельовано образ Максима Рильського – інтелектуала, патріота, культурного посланця, який має активну громадянську позицію й відкритий до культурного діалогу.

У наступному номері вищезазначеної газети було розміщено замітку "Виступи М. Рильського в Югославії", жанрові особливості якої не дають змоги зафіксувати безпосередні засоби моделювання образу Максима Рильського, однак викладений у ній фактичний матеріал створює образ митця, який представляє

країну на міжнародному рівні, ознайомлюючи присутніх зі специфікою розвитку сучасної радянської літератури загалом, сучасної української літератури зокрема. Місце зустрічі ("У Белграді в Товаристві культурного зв'язку з СРСР" (Виступи М. Рильського в Югославії, 1945, с. 1), міжнародне коло спілкування, читання місцевими поетами віршів "М. Рильського в перекладах сербською мовою" (Виступи М. Рильського в Югославії, 1945, с. 1) свідчать про шанобливе ставлення закордонних митців до Максима Рильського – авторитетного культурного діяча, інтелектуала.

Замітка "Радіоконцерт з творів Максима Рильського", розміщена в друкованому медіа "Літературна газета" № 41 за 1946 рік, презентує образ офіційно визнаного класика, свідченням чого є його присутність у мистецькому й медійному просторі, а також участь у радіоконцерті визнаних у країні людей ("Заслужена артистка УРСР Ніна Савицька виконала уривок з нової поеми М. Рильського. Два романси композитора С. Жланова на тексти поета "Купи мені, моя мати, гадку золоту" та "Яблука доспіли" виконала солістка Радіокомітету Лідія Телюк" (Радіоконцерт з творів Максима Рильського, 1946, с. 4)).

У статті "До нового розквіту української радянської літератури!", де було зазначено мету роботи "пленуму правління Спілки радянських письменників України" (До нового розквіту української радянської літератури!, 1947, с. 1) й розкритиковано твори тих письменників (роман Ю. Яновського "Жива вода", повість І. Сенченка "Його покоління", оповідання І. Кіпніса "Без хитрощів, без розрахунку", поема М. Рильського "Мандрівка в молодість", його поетичний збірник "Вірність"), які не дотримувалися постанов ЦК партії; деяких критиків, які не виявили недоліків у вищезазначених творах; роботу літературного журналу "Дніпро", відповідальним редактором якого був А. Малишко. У цій статті в негативному контексті тричі було згадано про Максима Рильського. Зокрема, митця було звинувачено в появі в його творах "рецидивів буржуазного неокласицизму" (До нового розквіту української радянської літератури!, 1947, с. 1).

У друкованому медіа "Літературна газета" № 18 за 1951 рік є стаття Григорія Кулініча "Публіцистика М. Рильського", де автор у першому абзаці зробив акцент на популярності митця серед народу завдяки поезіям і перекладам, використавши епітети "талановиті" (Кулінич, 1951, с. 3), "натхненні" (Кулінич, 1951, с. 3), "блискучими" (Кулінич, 1951, с. 3). У своїй статті Григорій Кулініч висвітлив публіцистичну діяльність Максима Рильського завдяки аналізу книги "Дружба народів", де "зібрані не поезії, не пісні, а саме його публіцистичні статті, позначені, до речі, такою ж схвильованістю, щирістю, пристрасною, як і поетична творчість" (Кулінич, 1951, с. 3). Григорій Кулініч, аналізуючи книгу митця "Дружба народів", підкреслює її ідеологічну спрямованість, змістове наповнення, цитує Максима Рильського, окреслює тематичний діапазон його книги ("Зразком глибокого наукового дослідження можуть бути його статті про О. Пушкіна, М. Лермонтова, Т. Шевченка, Ів. Франка, Лесю Українку" (Кулінич, 1951, с. 3); "Привертають також увагу вміщені в цій книзі статті про видатного класика польської літератури Адама Міцкевича, чий геніальний твір – «Пан Тадеуш» – М. Рильський блискуче переклав на українську мову, і про полум'яного патріота-революціонера, видатного болгарського поета Христо Ботева" (Кулінич, 1951, с. 3) та інші). Крім вищезазначених митців, Максим Рильський писав про М. Лисенка, П. Саксаганського, В. Маяковського, П. Тичину, А. Малишка, Остапа Вишню та інших. Григорій Кулініч, з одного боку, моделює образ Максима Рильського, який дає відсіч "запроданцям і фальсифікаторам" (Кулінич, 1951, с. 3), з іншого – як мудрого наставника молоді, борця за мир. Григорій Кулініч відповідно до риторики сталінської епохи створює ідеалізований, офіційно-пафосний образ Максима Рильського як взірцевого радянського інтелігента, письменника, публіциста й громадського діяча, відданого партії.

На початку інформаційного звіту "Ювілейний вечір Максима Рильського", розміщеного в друкованому медіа "Літературна газета" № 12 за 1955 рік, чітко окреслено місце проведення ювілейного вечора митця й підкреслено грандіозність цього заходу згадкою про численні урочисті привітання "багатьох

видатних діячів науки, мистецтва, літератури" (Ювілейний вечір Максима Рильського, 1955, с. 2) "в гостинному конференц-залі Академії наук УРСР" (Ювілейний вечір Максима Рильського, 1955, с. 2). Образ Максима Рильського змодельовано як визначну, багатогранну особистість, що об'єднує навколо себе різні кола суспільства ("19 березня сюди прийшли вшанувати улюбленого поета, вченого і державного діяча Максима Рильського його численні друзі: письменники, науковці, композитори, художники, артисти, робітники, колгоспники, вчителі, студентська й учнівська молодь" (Ювілейний вечір Максима Рильського, 1955, с. 2)) і викликає глибоку повагу та щире любов у сучасників; авторитетного діяча епохи, який має визнання в усьому СРСР і якого вітають провідні діячі культури, мистецтва, представники влади; вдячної й відповідальної перед суспільством людини, готової "віддати усі здібності й сили служінню народові" (Ювілейний вечір Максима Рильського, 1955, с. 2).

У рубриці "Літературний огляд" друкованого медіа "Літературна газета" № 43 (1298) (25 жовтня 1956 року) розміщено рецензію Миколи Негода на збірку Максима Рильського "На оновленій землі" (Львів, 1956 р.). Рецензент окреслив хронологічний діапазон зібраних у книзі віршів ("У цій невеличкій книжці зібрані поезії різних літ: від знайомого ще з школи класичного сонета «Франко» ("Син Яця – коваля, Іван рудоволосий"), написаного в тридцять другому році, до вірша, яким поет відгукнувся на знаменну подію в житті країни, – сімсотріччя Львова" (Негода, 1956, с. 3)), сформулювавши притаманний їм лейтмотив і зацентрувавши увагу на образі народу, змодельованого у віршах Максима Рильського, а також ідейному навантаженні поетичних творів. У своїй рецензії Микола Негода моделює образ Максима Рильського як ідеологічно свідомого поета, який, приділяючи увагу мотиву історичної пам'яті, оспівує оновлену Україну. Рецензент моделює образ Максима Рильського-оптиміста, упевненого в майбутньому, підкреслюючи позитивний вплив поезії митця на читача ("Пафосом оновлення віє від поезій М. Рильського. На високий душевний лад настроює книжка" (Негода, 1956, с. 3)).

У замітці "«Жице Варшави» дає виклад статті М. Рильського", розміщеній у друкованому медіа "Літературна газета" № 20 за 1957 рік, вищезазначений митець постає як фахівець, який бере активну участь у літературному дискурсі й здатний об'єктивно проаналізувати й толерантно оцінити явища ("Наводячи численні цитати з статті М. Рильського, газета в коментарях відзначає доброзичливий тон виступу українського письменника" ("Жице Варшави" дає виклад статті М. Рильського, 1957, с. 4), що відбуваються в польській культурі. Його думка важлива для Польщі, що свідчить про міжнародне визнання.

У розміщеній у газеті "Літературна газета" № 35 за 1959 рік замітці "Максим Рильський у студентів", що супроводжується фотографією, де Максим Рильський ставить автографи на куплених студентами збірках його поезій, змодельовано образ комунікабельного, популярного серед студентської молоді митця, здатного зацікавити аудиторію своєю дотепністю й почуттям гумору ("Коли читав, було тихо, коли відповідав – весело. Гість не скупився на дотепи, жарти, влучні й часом дошкульні характеристики" (Максим Рильський у студентів, 1959, с. 3)).

У рубриці "З усього світу" у газеті "Літературна газета" № 28 за 1961 рік було розміщено передруковану з "польського літературного журналу «Творчоць»" (Полляк, 1961, с. 3) рецензію Северина Полляка на книгу Максима Рильського "Лірика", видану Державним видавничим інститутом у Варшаві. У своїй рецензії Северин Полляк згадав про збірку митця "На білих островах" – дебют поета, який рецензент вважав "запорукою нового періоду української поезії" (Полляк, 1961, с. 3), своєрідним етапом її зрілості, що дала змогу Павлу Тичині, Миколі Бажану, Максимові Рильському посісти "гідне місце в хорі європейської поезії" (Полляк, 1961, с. 3). Северин Полляк дає високу оцінку перекладацькій діяльності Максима Рильського, який "понад тридцять років палко пропагує польську поезію" (Полляк, 1961, с. 3), і називає митця одним із "найвидатніших сучасних українських поетів" (Полляк, 1961, с. 3), моделюючи таким чином образ Максима Рильського як поета-інтелектуала європейського масштабу, митця, який створює міцні культурні зв'язки між Україною й Польщею.

Дискусія і висновки

Аналіз 14 журналістських, розміщених у друкованому медіа "Літературна газета" матеріалів про Максима Рильського, обраних рандомним методом у хронологічному діапазоні з 1937 року по 1961 рік, дає змогу зробити такі висновки:

1. Для моделювання медійного образу Максима Рильського було використано замітки, привітання, творчі портрети, статтю, рецензії, нарис, інформаційний звіт.

2. У 13 журналістських матеріалах медійний образ Максима Рильського має такий діапазон моделювання – від багатогранної особистості, творця якісної поезії, людини, яка прагне постійного розвитку, патріота, культурного посланця до людини, яка має популярність і вплив на суспільство, поета-інтелектуала європейського масштабу.

3. В одній статті медійний образ Максима Рильського змодельовано з негативною конотацією, що полягала в констатації відродження у творах митця буржуазних мистецьких тенденцій.

4. Засобами моделювання медійного образу Максима Рильського є використання градації поширених прикладок із характеротворчими епітетами, епітетів, прямої мови митця, фотографій із текстовками, які увиразнюють його популярність і працелюбність, позитивної характеристики Максимом Рильським інших людей, акцент на активності митця й багатогранності його діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- АШ, Л. (1937). М. Т. Рильський до ХХ-річчя жовтня. *Літературна газета*, (17), 1.
Вечір Максима Рильського (1945). *Літературна газета*, (32), 1.
Виступи М. Рильського в Югославії (1945). *Літературна газета*, (33), 1.
До нового розквіту української радянської літератури! (1947). *Літературна газета*, (40), 1.
Душина, С. (2016). Проблеми літературної творчості та критики у приватному листуванні Максима Рильського. *Літературний процес: методологія, імена, тенденції. Збірник наукових праць (філологічні науки)*, (7), 28–33.
"Жице Варшави" дає виклад статті М. Рильського (1957). *Літературна газета*, (20), 4.
Коляда, І. (2020). Максим Рильський і сталінський тоталітаризм: штрихи до портрету митця, 103–107. https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/32629/2/TSDNM_2020_Koliada_I-Maksym_Rylskyi_i_stalinskyi_103-107.pdf
Кулінич, Г. (1951). Публіцистика М. Рильського. *Літературна газета*, (18), 3.

- Максим Рильський у студентів (1959). *Літературна газета*, (35), 3.
- Максиму Рильському (1940). *Літературна газета*, (17), 1.
- Міщенко, М. (2018). Уроки Максима Рильського-публіциста. *Вісник Львівського університету. Серія "Журналістика"*, (43), 24–30.
- Негода, М. (1956). Максим Рильський "На оновленій землі". *Літературна газета*, (43), 3.
- Полляк, С. (1961). М. Рильський і його "Лірика" в польському перекладі. 3 польської переклала Марія Пригара. *Літературна газета*, (28), 3.
- Радіоконцерт з творів Максима Рильського (1946). *Літературна газета*, (41), 4.
- Скляренко, С (1945). Мандрівка в Ленінград. *Літературна газета*, (11), 3.
- Стріха, М. Максим Рильський та "українізація" опери. Народна творчість та етнологія, 2 (384), 5–20.
- У Максима Рильського (1939). *Літературна газета*, (16), 3.
- Ювілейний вечір Максима Рильського (1955). *Літературна газета*, (12), 2.

REFERENCES

- "Life of Warsaw" presents an article by M. Rylskiy (1957). *Literary newspaper*, (20), 4 [in Ukrainian].
- AS, L. (1937). M. T. Rylskiy to the 20th anniversary of October. *Literary newspaper*, (17), 1 [in Ukrainian].
- Dushyna, S. (2016). Problems of literary creativity and criticism in the private correspondence of Maksym Rylskiy. *Literary process: methodology, names, trends. Collection of scientific works (philological sciences)*, (7), 28–33 [in Ukrainian].
- Evening of Maksym Rylskiy (1945). *Literary newspaper*, (32), 1 [in Ukrainian].
- In Maksym Rylskiy (1939). *Literary Newspaper*, (16), 3 [in Ukrainian].
- Jubilee Evening of Maksym Rylskiy (1955). *Literary newspaper*, (12), 2 [in Ukrainian].
- Kolyada, I. (2020). Maksym Rylskiy and Stalin's Totalitarianism: Touches to the Artist's Portrait, 103–107 [in Ukrainian]. https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/32629/2/TSDNM_2020_Koliada_I-Maksym_Rylskiy_i_stalinskyi_103-107.pdf
- Kulynych, G. (1951). Journalism by M. Rylskiy. *Literary Newspaper*, (18), 3 [in Ukrainian].
- Maksym Rylskiy to Students (1959). *Literary Newspaper*, (35), 3 [in Ukrainian].
- Mishchenko, M. (2018). Lessons of Maksym Rylskiy the Publicist. *Bulletin of Lviv University. Journalism Series*, (43), 24–30 [in Ukrainian].
- Negoda, M. (1956). Maksym Rylskiy "On the Renewed Land". *Literary Newspaper*, (43), 3 [in Ukrainian].
- Pollak, S. (1961). M. Rylskiy and his "Lyrics" in Polish translation. Translated from Polish by Maria Prygara. *Literary Newspaper*, (28), 3 [in Ukrainian].
- Radio Concert of Maksym Rylskiy's Works (1946). *Literary Newspaper*, (41), 4 [in Ukrainian].
- Sklyarenko, S. (1945). Journey to Leningrad. *Literary Newspaper*, (11), 3 [in Ukrainian].
- Speech of M. Rylskiy in Yugoslavia (1945). *Literary newspaper*, (33), 1 [in Ukrainian].

Strikha, M. Maksym Rylskyi and the "Ukrainization" of Opera. *Folk Art and Ethnology*, 2 (384), 5–20 [in Ukrainian].

To Maksym Rylskyi (1940). *Literary Newspaper*, (17), 1 [in Ukrainian].

Towards a new flowering of Ukrainian Soviet literature! (1947). *Literary newspaper*, (40), 1 [in Ukrainian].

Отримано редакцією збірника / Received: 16.06.26

Прорецензовано / Revised: 14.07.25

Схвалено до друку / Accepted: 02.09.25

Hanna KHOLOD, PhD (Philol.), Prof.

ORCID ID: 0000-0002-2479-9721

e-mail: kholodanna@ukr.net

Educational and Scientific Institute of Psychology and Social Sciences,
Interregional Academy of Personnel Management, Kyiv, Ukraine

SPECIFICITY OF MODELING THE IMAGE OF MAKSYM RYLSKYI IN THE PRINTED MEDIA "LITERARY NEWSPAPER" IN THE PERIOD FROM 1937 TO 1961

Introduction. *The article highlights the specifics of modelling the media image of Maksym Rylskyi in the printed media "Literary Newspaper" for the period from 1937 to 1961. The relevance of the study lies in the need to clarify the features of the transformation of the artist's media image, which is part of a holistic image that is gradually created thanks to the research of scientists into the biography and multifaceted creativity of Maksym Rylskyi.*

Methods. *During the study, the methods of analysis, synthesis, generalisation, and the descriptive method were used. The analysis method made it possible to thoroughly process journalistic materials in which the media image of Maksym Rylskyi was formed. The synthesis method contributed to the unification of information obtained as a result of the analysis of 14 journalistic materials. The conclusions were formulated using the generalisation method. The descriptive method enabled the creation of a comprehensive picture of the study.*

Results. *As a result of the analysis of 14 journalistic materials (notes, greetings, creative portraits, articles, reviews, essays, information reports) of the printed media "Literary Newspaper" for the period from 1937 to 1961, the trends and means of modeling (gradations of common examples with character-forming epithets, epithets, direct speech of the artist, photographs with texts that express his popularity and diligence, positive characterization of other people by Maksym Rylskyi, emphasis on the artist's activity and the versatility of his activities) of the media image of Maksym Rylskyi were identified.*

Conclusions. *In 13 journalistic materials, the media image of Maksym Rylskyi has the following range of modeling – from a multifaceted personality, a creator of high-quality poetry, a person who strives for constant development, a patriot, a cultural messenger to a person who has popularity and influence on*

society, a poet-intellectual of a European scale. In one article, the media image of Maksym Rylskiyi was modelled with a negative connotation, which consisted of stating the revival of bourgeois artistic tendencies in the artist's works

Keywords: *media image, printed media "Literary Newspaper", Maksym Rylskiyi.*

Автор заявляє про відсутність конфлікту інтересів. Спонсори не брали участі в розробленні дослідження; у зборі, аналізі чи інтерпретації даних; у написанні рукопису; в рішенні про публікацію результатів.

The author declares no conflicts of interest. The funders had no role in the design of the study; in the collection, analyses or interpretation of data; in the writing of the manuscript; in the decision to publish the results.